

[Kai Moltke.]

både selskabeligt og mødemæssigt kom sammen med de øvrige skandinaviske delegationer. Det er uden tvivl en mangel, at det ikke sker. Men skulle der træffes politiske beslutninger, så afventede delegationen klare udtalelser fra udenrigsministeren, før man informerede; vi drev ikke personlig propaganda for, hvad vi mente, og skal der findes vej frem til et bedre nordisk samarbejde, så må denne vej gå via udenrigsministeriet i København til Stockholm, Oslo o. s. v., og jeg gad nok se virkningerne i folketinget, hvis vi havde forsøgt at etablere sådanne forbindelser uden om udenrigsministeriet. Derfor tror jeg, at kritikken er urigtig; jeg tror, at udenrigsministerens beslutning var rigtig, og hvis det har skortet på indre nordisk samarbejde, må det være et spørgsmål om regeringsoptræden og regeringsinitiativer, som delegationen i det mindste ikke kunne have noget ansvar for.

Rimstad: Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for den udmærkede redegørelse, han har givet her i dag i anledning af den stillede forespørgsel.

Der er måske grund til her og nu at udtale tilfredshed med de generelle linjer, hvorefter vort lands udenrigspolitik og udviklingen af udenrigspolitikken forløber og er forløbet i en årrække. Det gælder ganske særligt den i udenrigstjenesten voksende forståelse for de kommercielle problemer, der knytter sig til eksporten, og den betydning, disse problemer har for en heldigt gennemført afsætning i udlandet af vore produkter. Jeg tror, at både den nuværende udenrigsminister og hans forgænger, den højtærede statsminister, her har vist en vej, som det har været af vigtighed at følge.

Hvis vi derefter vender os imod de særlige problemer, som er den danske udenrigspolitik i dag, mener vi inden for vort parti stadig, at vor tilknytning til NATO er af første og største betydning. Jeg vil gerne i den forbindelse minde om den højtærede udenrigsministers ord for to år siden, da han her i tinget ved en lignende lejlighed udtalte, at han var overbevist om, at hvis der skete en væsentlig svækkelse af vor vilje til sammenhold inden for NATO samt en væsentlig svækkelse af vort forsvars-

beredskab inden for NATO-familien, ville det automatisk forringe vore, d. v. s. de NATO-samarbejdende landes, muligheder for at komme videre frem ad afspændingens vej.

Det er dette forhold, som vi er helt enige om, og som den højtærede udenrigsminister så klart fremstillede for os ved sine ord her i tinget for to år siden, som — sammenholdt med nogle af ministerens ord fra hans nylig udkomne bog „Danmarks udenrigspolitik“ — bl. a. får os til at placere vort NATO-medlemskab som den mest afgørende faktor i vor udenrigspolitik. Disse ord, som vi også fuldt ud kan tiltræde, anfører udenrigsministeren på side 94 i sin meget interessante pjece. Der står:

„Hvis både freden og friheden skal bevares, må der stå magt bagved, og denne har hidtil ikke kunnet skabes gennem FN i tilstrækkeligt omfang.“

Det må heraf fremgå, at NATO og ikke FN for vort land er den realistiske garant for fred og frihed, et forhold, som efter mit partis opfattelse berettiger enhver dansk til at placere vort NATO-medlemskab forud for medlemskabet af FN. Danmark er jo et lille land i en verden, der både tæller stormagter og supermagter, og det har i vor levetid prøvet, hvor langt den erklærede neutralitet kan bære. I tiden efter den anden verdenskrig skabte man ud fra en ærlig overbevisning sætningen: Aldrig mere en 9. april. De mange, der igen i dag leger med tanken om neutraliteten som en billigere løsning for os end NATO-aftalen, må have glemt denne ærlige overbevisnings lære.

Jeg kan sige, at vi i vort parti i den forbindelse med megen interesse har studeret det ærede medlem hr. Helveg Petersens pjece „Forsvaret — synspunkter til debat“. Om indholdet af denne pjece kan det i hvert fald siges, at det står særdeles dårligt til sætningen: Aldrig mere en 9. april. Det fremgår med stor tydelighed af den militære sagkundskabs vurdering, således som den fremtræder i det ærede medlem hr. Erik Kraghs anmeldelse af nævnte pjece i Berlingske Tidende for i dag, og hvori det simpelt hen hedder:

„Hele denne skitse viser en fuldstændig mangel på forståelse af, hvad det drejer sig om, hvad krigens karakter er.“